

4. Ковальчук О. Б. Засади виборчого процесу в Україні: конституційно-правовий аспект. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки*. 2015. № 825. С. 85–89.

5. Сорокіна Н. Г. Добročесність як базова категорія у вихованні публічного службовця // *Теорія та практика державної служби : матеріали наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 8 груд. 2017 р.) / за заг. ред. С. М. Серьогіна*. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. 275 с.

6. Про Стратегію реформування державного управління України на 2016–2020 роки : розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.06.2016 № 474-р // Урядовий портал. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/strategiya-reformuvannya-derzhavnogo-upravlinnya-na-2016-2020-roki> (дата звернення: 20.04.2019).

7. Сквірський І. О. Теорія і практика громадського контролю у публічному управлінні: адміністративно-правове дослідження : монографія. Харків : Діса плюс, 2013. 428 с.

Одержано 24.04.2019

★

УДК 796.075.6/796.077.5

Юлія Миколаївна Коваленко,

*старший викладач кафедри української та іноземних мов
Харківської державної академії фізичної культури*

ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В основу концепції формування готовності до управлінської діяльності майбутніх фахівців спортивної діяльності було закладено думку про те, що майбутній фахівець повинен бути не об'єктом, а свідомим суб'єктом навчання. Фахові знання повинні мати особливе значення для студента, який не просто їх отримує, але й усвідомлює важливість цих знань для себе і своєї діяльності та вміє ефективно ці знання застосовувати. За такого навчання відбувається не звичайний процес передання знань від викладача до студента де їм необхідно виявляти свої знання та вміння в нестандартних ситуаціях, що імітують професійну діяльність. У такому випадку результатом освіти є не якість засвоєних знань, а якість володіння цими знаннями при вирішенні професійних завдань.

Теоретичний аналіз педагогічного досвіду професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту в зарубіжних країнах дасть змогу його врахувати в процесі модернізації системи

професійної освіти з підготовки фахівців відповідного профілю в сучасній Україні. Саме в результаті здійснення комплексного аналізу системи підготовки фахівців фізичної культури і спорту в рамках вищої професійної освіти зарубіжних країн є реальна можливість використати цей досвід для покращення процесу підготовки цих фахівців та рівня їх професійної компетентності у ВНЗ України.

Зокрема, Ю. Мічуда присвятив свою працю висвітленню досвіду підготовки фахівців у галузі спортивного менеджменту вищими навчальними закладами західноєвропейських країн. Т. Осадча та М. Ричкова розглянули процес професійного підготовки викладачів фізичної культури в університетах США. Теоретичні й практичні основи професійної підготовки майбутніх спеціалістів з фізичної культури і спорту знайшли певне висвітлення у працях М. Віленьського, В. Видріна, І. Єрмакова, Г. Ложкіна, Л. Лубишевої, А. Матвєєва, О. Петуніна, І. Омеляненка, Л. Сущенко, А. Турчака, Б. Шияна та інших [3, с. 91–93].

Очевидно, що ефективність освітнього процесу у вищих навчальних закладах визначається головним чином методом навчання, який є інструментом, що дозволяє створити управлінську компетентність майбутніх фахівців спортивної діяльності. Зміст курсу складається з: визначення змісту курсу; визначення методів та організаційних форм навчання, які відповідають цілям та змісту; забезпечення засобів навчання.

В галузі фізкультурної освіти, поняття «компетентність» трактується як універсальна передумова професійного становлення особистості у реальній соціально-економічній ситуації відповідно до умов, що складаються у суспільстві; сфера діяльності у якій реалізується професійна компетентність, що виявляється у професійному спілкуванні, включає здібності, знання, уміння й навички та їх застосування [4, с. 29–31].

У педагогічній науці терміни «компетенція» і «компетентність» визначають нові реалії і завдання у зв'язку із підготовкою молоді до активної участі у громадському житті. Компетентність – це якість особистості, що передбачає володіння визначеною компетенцією. Професійна компетентність розглядається як індивідуальна характеристика ступеню відповідності вимогам професії; індивідуально-психологічне утворювання яке включає досвід, знання, уміння, професійно-важливі якості, психологічну готов-

ність. Метою компетентнісного підходу є забезпечення якості освіти. Компетентнісний підхід – це пріоритетна орієнтація на цілі – вектори освіти: здатність до навчання, самовизначення, самоактуалізація, соціалізація та розвиток індивідуальності [1, с. 93–99].

Виходячи із зазначеного, в розробці моделі професійної підготовки майбутніх фахівців спортивної галузі до управлінської діяльності було враховано соціальне замовлення суспільства – підготовку компетентного управлінця спортивної сфери, здатного ефективно виконувати управлінські функції (планування, організація, регулювання (прийняття рішень), координація, аналіз, контролінг) із застосуванням інформаційних технологій для досягнення стратегічних, тактичних і оперативних цілей. [2, с. 27].

Упровадження компетентнісного підходу в систему професійної підготовки фахівців зумовлює необхідність дослідження змісту і структури різних компетентностей. Більшість студентів мріють про керівні посади різного управлінського рівня. Для цього їм необхідно оволодіти новими знаннями з економіки і менеджменту, навчитися користуватися ними на практиці, постійно їх удосконалювати. Це питання не втрачає актуальності з плином часу, оскільки динамічно і закономірно змінюються як завдання професійної підготовки фахівців з різних спеціальностей, так і умови їх реалізації. Ефективність формування управлінської компетентності залежить від визначення її суті та змісту навчання з навчальної дисципліни, вибору педагогічних технологій, розроблення раціональної моделі процесу формування та визначення критеріїв і рівнів її сформованості. Суть управлінської компетентності проявляється в її багатоаспектності та спрямованості діяльності керівника на об'єкт управління з урахуванням його специфіки і характеру розвитку в соціальноосвітньому середовищі; у комплексі знань, форм та методів управління; відображенні готовності і здатності ефективно проектувати і здійснювати управлінську діяльність; в інтегральній характеристиці керівників. Зміст управлінської компетентності визначає її структуру, що цілісно проявляється в управлінській діяльності, спрямованій на реалізацію сукупності управлінських функцій. Методика формування управлінської компетентності майбутніх фахівців спортивної діяльності має ґрунтуватися на: дотриманні вимог щодо підготовки майбутніх спеціалістів, визначенні змісту їхньої професійної під-

готовки у ВНЗ; наукових підходах до організації навчальної діяльності в університеті; відборі практико-орієнтованих завдань, ситуацій, що імітують економічні, менеджерські проблеми змісту професійної діяльності майбутніх фахівців галузі фізичної культури та спорту; використанні інтерактивних методів навчання; взаємозв'язку індивідуальної і групової, аудиторної та самостійної роботи студентів на основі принципу міжпредметної координації; використанні мультимедійних технологій тощо.

Список бібліографічних посилань

1. Бондар С. Термінологічний аналіз понять «компетенція» і «компетентність» у педагогіці: сутність та структура. *Освіта і управління*. 2007. № 2. С. 93–99.
2. Гармаш Т. А. Модель формування і розвитку управлінських компетентностей у майбутніх фахівців із логістики. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. Педагогіка*. 2017. № 6 (119). С. 27.
3. Дубревський Ю. М. Управлінська компетентність як складова професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2008. № 6. С. 91–93.
4. Бикмухаметов Р. К. Организационно-правовые противоречия и трудности в системе профессиональной подготовки педагога по физической культуре и спорту. *Физическая культура: воспитание, образование, тренировка*. 2008. № 1. С. 29–31.

Одержано 23.04.2019

★

УДК 342.97(477)

Віталій Андрійович Коврах,

ад'юнкт Харківського національного університету внутрішніх справ

ПРИНЦИПИ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ТА ЗАКОННОСТІ ЯК КЛЮЧОВІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ОСКАРЖЕННЯ

Починаючи наукове дослідження слід відзначити, що визначення принципів адміністративного оскарження в рамках адміністративного судочинства має велике теоретичне й практичне значення для підвищення ефективності механізму судового захисту порушених, оспорюваних або невизнаних прав, свобод та інтересів.